

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

16. De insinuatione proditoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

tanto beneficio efficacius inveniri, quàm ipsiusmet passi Domini viva exhibitio, & præsens oblatio. Nec modò in memoriam passionis suæ, verùm etiam reliquorum ipsius gestorum, & excellentissimarum virtutum (quarum se præbuit vivum exemplar) extare istud sacrificium: unde ad eas imitandas provocemur, alioqui parum grati futuri erga nostrum Redemptorem & Magistrum.

MEDITATIO XVI.

*De insinuatione proditoris super
Cœnam.*

PUNCTUM PRIMUM.

Judas
Christū
turbar.
Ioan.
13. 21.
Cur in-
sinuat
prodito-
rem.

1.
2.

Quòd *Jesus turbatus est spiritu.* Tanta erat indignitas rei, quòd à discipulo, & amico traderetur, & sic dolebat illius vicem, & dixit: *Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis, qui manducat mecum, & intingit mecum manum in paropside, tradet me.* Voluit autem indicare proditorem ob plures causas. 1. ut intelligerent patere sibi occulta cordium: unde non parum Christo aggerebatur doloris. 2. ut sic Judam ad sanitatem revocaret: quod efficere studuit, dum se conscium cogitationum, ac proinde Deum, & vindicem malefactorum significat. Deinde, quia Judas non videbatur magni facere, quòd Christum traderet, quando ipse professus fuerat, se neci dandum: mo-
nes

net autem Christus, inde ipsum non excusari, ^{3.}
cùm ait; *Filius quidem hominis vadit; verum Minatur*
tamen ve homini illi, per quem tradetur. Et tan-
dem minando supplicium: *Bonum erat ei, si na-*
rus non fuisset homo ille. Nec tot hîsce modis
potuit flectere proditorem.

PUNCTUM II.

Quomodo affecti fuerint Discipuli ex hac ^{1.}
insinuatione proditoris! *Contristati sunt Matt.*
valde, & cœperunt singuli dicere: Nunquid ergo 26. 22^a
sum, Domine? Bonæ mentis est timere, quan-
do etiam sibi conscia non est.

2. Noluit Christus palàm facere nominatim ^{2.}
proditorem, quamvis mox ipso facto patefa- ^{Peccata}
ciendus esset, ne Apostolorum in eum animi ^{proximi}
exacerbarentur, & ut parceret famæ: quod no- ^{occultat}
bis imitandum, ne per nos fiat, quod etiam alio-
qui futurum est.

3. Patefecit tamen tum ipsi Judæ, cui inter- ^{3.}
roganti: *Nunquid ego sum Rabbi?* Respondit: ^{Patefe-}
Tu dixisti: tum Joanni recumbenti supra pe- ^{cit duo-}
ctus, cui indicium dedit: *cui ego intinctum panē 3^a*
porrexero: porrexit autem Judæ, cum amo- ^{bus.}
ris significatione, ut eum emolliret: adeò non
sunt etiam inimicis neganda benevolentia si- ^{Prov.}
gna, ut sic *pruna congerantur super caput eorum.* ^{25. 22.}

PUNCTUM III.

Obstinatio Judæ, & pœna eum secuta. Non
flectitur tot indicijs charitatis, sed insti-

1.
Bis dia-
bolus in
Judam
ingres-
sus.

tit cupiditati suæ pretium recipiendi pro vendi-
to Magistro. Pœna fuit duplex. 1. Quòd ubi
buccellam panis ex manu Christi accepisset, *in-*
gressus est in eum diabolus, instigans ad execu-
tionem designati facinoris, sicut prius fuerat
ingressus, quando *immisit in cor ejus, ut trade-*
ret Jesum, & cum sacerdotibus pacisceretur. Ita
qui cœlestem panem mala conscientia sumit,
dat locum diabolo in corde suo, qui possessione
illius accepta, præcipitat hominem in pejora
semper. 2. Pœna, quòd desertus est à Christo,

2.
Deserit
Judam
Christus
Jerem.
51. 9.

quando ait *quod facis, fac citò*: Habui te hacten-
us in meo comitatu, tótque modis servare stu-
dii, nunc vade à me. *Curavimus Babylonem:*
Et non est sanata, derelinquamus eam. Nec ideo
te retrahere volui à facinore, quòd fugiam mor-
tem, imò properari eam mihi cupio *fac citò,*
quod facis. Plus ego appeto mori pro te, & mun-
do, quàm tu me tradere inimicis.

PUNCTUM IV.

Exitus
Judæ
passionis
initium.

2. Cor.
12. 10.

Quòd, egresso Juda, Christus ait: *Nunc cla-*
rificatus est Filius hominis, eo nimirum,
quòd ex cœtu suorum excessit impius. Absit à
me, ut Deus sic clarificetur à me: sed præcipuè
id dicit, quia abeunte Iuda, inchoabatur Passio,
quam Christus gloriam suam ducebat, quòd per
eam glorificandus esset Pater. O, sint mihi
Passiones propter Deum gloriæ loco. Sic glo-
riabatur Paulus in *tribulationibus Et angustijs*:
sed & clarificatus est Christus in Passione, dum
in

in ejus morte tot sunt edita prodigia, & quia per
Passionem est gloriam resurrectionis consecutus, & ut in nomine ejus omne genu flectatur. *Phil. 2.
10.*

MEDITATIO XVII.

*Contentio Apostolorum, & predictio
scandal.*

PUNCTUM PRIMUM.

FACTA est contentio inter eos, *quis eorum vi-* *Luc. 22.
deretur esse major.* Obliti prioris tristitiæ, *24.*
cùm ex ipsis aliquem proditurum esse Magi- *Ambiti-*
strum diceretur, primatum jam contentiosè *onem*
ambiunt. Sic est impotens ambitio, & omnia *sanat*
postponit. Sanat Dominus humilitate ambitio- *humili-*
nem, aliter apud se agi oportere quàm in mun- *tas.*
do, aliàsque sui Regni leges esse, quàm terreni.
Qui major est in vobis, fieri debet sicut minor :
& qui precessor est, sicut ministrator. Idque
suo exemplo sanxit. Nam & ego in medio ve-
strum sum, sicut qui ministrat. Ita præsum, ut
serviam. Videlicet in humilitate præesse oportet,
& lucra amare subditorum, non ipsum præ-
lationis honorem.

Ne tamen despondeant, laudat ipsos: *Vos
estis qui permansistis mecum in tentationibus
meis.* Vel in testes adducit ipsos tribulationum
quas passus sit, quòdque nihil minus, quam com-
moditates suas, aut gloriam quæserit in omni
vita: quod cùm ita sit, nec ipsos debere talia